

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและใช้แบบฝึกพัฒนาการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดของนักเรียนหลังเรียนแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านเวียงแหง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 26 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แบบฝึกพัฒนาการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด จำนวน 5 ชุด
2. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด จำนวน 5 แผน
แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด จำนวน 30 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาค้างนี้ผู้ศึกษา ได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ควบคู่กับการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด ที่สร้างขึ้น จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลา 10 ชั่วโมง
2. ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด จำนวน 30 ข้อ

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาครั้งนี้สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ได้แบบฝึกพัฒนาการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดจำนวน 5 ชุดละ 3 แบบฝึก รวม 15 แบบฝึก สามารถพัฒนาทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดได้
2. ผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดของนักเรียน หลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 82.79 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 60

อภิปรายผล

จากการศึกษาแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดซึ่งใช้ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนเขียนและอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง สามารถโยงเส้นคำให้ตรงกับรูปภาพได้ เขียนคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง สามารถนำตัวสะกดที่กำหนดมาเติมแล้วเขียนคำให้ถูกต้องได้ เขียนคำโดยใช้ตัวอักษรแทนภาพให้ถูกต้องได้ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนและอ่านคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด เฉลี่ยร้อยละ 82.79 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นั่น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

1. แบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบฝึกที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นจากการทดสอบเขียนคำที่นักเรียนมีปัญหาในการเขียนคำที่ไม่ถูกต้องและนำคำเหล่านี้มาจัดทำเป็นแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดของนักเรียนโดยให้นักเรียนได้ฝึกทำซ้ำๆ บ่อยๆ ในระยะเวลาสั้นๆ เพื่อมิให้เกิดความเบื่อหน่าย แต่ทำให้สนุกสนานและนักเรียนสามารถจดจำคำนั้นได้อย่างแม่นยำ กิจกรรมการเขียนคำโดยใช้ตัวอักษรแทนรูปภาพสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานได้คิด ซึ่งสอดคล้องกับ นิภา แก้วประทีป (2546, หน้า 37) ที่กล่าวว่านักเรียนได้ฝึกซ้ำ บ่อยๆ ในระยะเวลาสั้นๆ เพื่อมิให้เกิดความเบื่อหน่าย แต่ทำให้เกิดความสนุกสนานและนักเรียนสามารถจดจำคำนั้นได้อย่างแม่นยำ เขียนได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว จำนวนคำที่ใช้มีความพอเหมาะสมควรกับเวลาและความสนใจ บางแบบฝึกยังมีรูปประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน ทำให้เข้าใจตัวสะกดของคำนั้นได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนั้นในแต่ละแผนก็จะมีลักษณะการฝึกจากแบบฝึกที่มีลักษณะที่เหมือนกันได้ฝึกซ้ำ บ่อยๆ สามารถทำให้ จดจำคำนั้นได้ แบบฝึกที่ผู้ศึกษาได้ออกแบบนั้นมีความครอบคลุมกับหลักการฝึกไม่ว่าจะเป็นการโยงเส้นคำให้ตรงกับรูปภาพ การ นำตัวสะกดมาเติมแล้วเขียนสะกดคำการ เขียนคำโดยใช้ตัวอักษรแทนรูปภาพจึงน่าจะสามารถกล่าวได้ว่าการเขียนและการอ่านคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด โดยใช้แผนการเรียนรู้ควบคู่กับแบบฝึกทักษะ ช่วยให้นักเรียนมีความสนุกสนาน กระตือรือร้น สนใจในการทำกิจกรรม

นอกจากนี้แบบฝึกเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยเสริมทางทักษะให้กับผู้เรียนคิดได้เร็วและสนุกปลูกความสนใจการเขียนคำให้ถูกต้องเป็นพื้นฐานสำคัญของการเขียนทุกประเภทซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ณัฐณี ศรีคำ (2549) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนเทศบาลประตูลี้ อำเภอเมืองลำพูน ผลการศึกษาพบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กดที่สร้างขึ้นสามารถพัฒนาทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กด หลังจากนักเรียนเรียนโดยใช้แผนการเรียนรู้ควบคู่กับแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนร้อยละ 90.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์คะแนนที่ตั้งไว้ร้อยละ 60 และรุจิภาจน์ ปุ๊ดพรม (2549) ได้ศึกษาการสร้างชุดฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด และแม่กบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่แม่ฮ่องสอน เขต 2 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ฉะนั้นชุดฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด และแม่กบที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ กฤษรา สุวรรณลพ (2549) ได้ศึกษาการสร้างชุดฝึกทักษะทางการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราสำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงโปว์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่าชุดฝึกสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถในการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราได้และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะทางการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราคิดเป็นร้อยละ 80.00 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ควบคู่กับแบบฝึกเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้น โดยอาศัย หลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่ประกอบด้วย สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ซึ่งแต่ละองค์ประกอบจะมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ โดยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จะบรรจุคำที่นักเรียนต้องเรียนรู้ แผนละ 5- 6 คำ มีการฝึกที่หลากหลาย นอกจากนั้นในแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนผู้ศึกษาได้จัดกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายโดยเน้นไปที่การสอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียน ในขณะที่ทำกิจกรรม ก็ได้ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างทั่วถึง แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกนี้ส่งผลให้นักเรียนสามารถจดจำคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดได้แม่นยำมากขึ้น

นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถนำแบบฝึกทักษะนี้ไปใช้กับมาตราตัวสะกดอื่นๆได้เป็นอย่างดี และสามารถกล่าวได้ว่า ทำให้การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดมีผลสัมฤทธิ์การเขียนคำสูง

กว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 60 ส่วนนักเรียนจำนวน 3 คน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์อาจจะเป็นเพราะว่าความสามารถในการรับรู้ของนักเรียนในด้านการอ่านเขียนได้ช้ากว่าเด็กคนอื่นๆ และในบางครั้งขณะที่ทำกิจกรรมเด็กค่อนข้างจะมีสมาธิสั้น ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการเรียนรู้จึงส่งผลให้คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการใช้แบบฝึก

1. ครูผู้สอนควรให้นักเรียนเขียนอ่านทบทวนคำซ้ำๆ เมื่อพบปัญหาเกี่ยวกับการเขียนและการอ่านคำ
2. ในขณะที่เด็กเก่งทำกิจกรรมเสร็จก่อนเวลา อาจจะให้เด็กเก่งไปช่วยเด็กที่อ่อนเพื่อจะได้เพิ่มความเข้าใจให้กับเด็กอ่อนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

ควรสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่ก ก แม่กบ แม่กน แม่กม เพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง พูด อ่านและเขียนในระดับชั้นอื่นๆต่อไป